

Abstrakt

Častým fenoménem u migrantů je tzv. jazyková atrice, neboli částečná ztráta jazykové kompetence, způsobená změnami v aktivním užívání daného jazyka. Nejinak je tomu v České republice, kde jsou početní mladí Vietnamci často chváleni (zejména učiteli) za svou rychlou akvizici českého jazyka ve školském prostředí, ale sami pak v rané dospělosti prožívají nedostatky ve své vietnamské jazykové a sociokulturní kompetenci, na jejichž základě začínají tzv. „hledat cestu ke kořenům“. Hlavními předměty zkoumání v této práci budou 1) prožívání nedostatků vietnamské jazykové a sociokulturní kompetence ze strany jednak mladých Vietnamců samotných a jednak vietnamské komunity v ČR, 2) akční plány na nápravu těchto nedostatků a 3) (ne)implementace daných akčních plánů, a to ze strany jak jednotlivců, tak organizací v ČR. Teoreticko-metodologický rámec práce tvoří teorie jazykového managementu (Neustupný 2002) a hlavními metodologickými přístupy budou jazyková biografie (Nekvapil 2004) a etnografie. Výsledky analýzy ukazují kritické body, které by měly být zohledněny jak v podnětech při vytváření metodologie výuky vietnamského jazyka, tak v prožívání a reflexi jejich osobní identity.